

PARAULA I VIDA

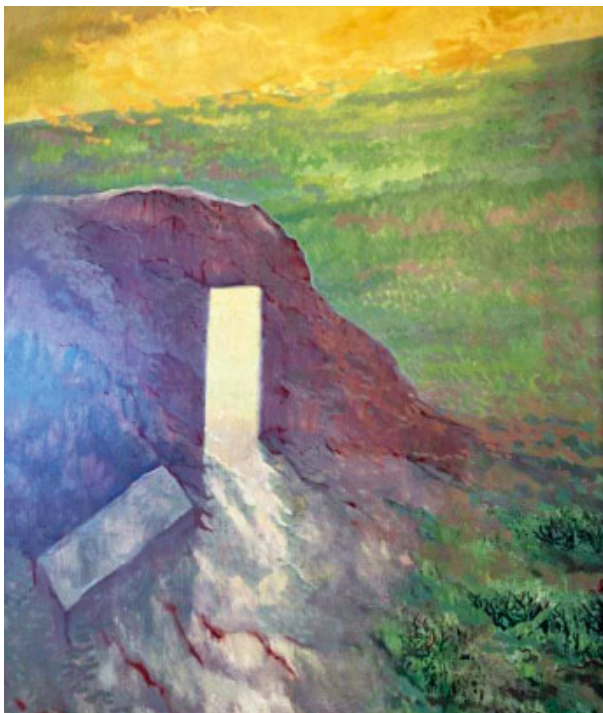
Crist ha ressuscitat. «Perdura eternament el seu amor misericordiós»

«Avui és el dia en què ha obrat el Senyor. Alegrem-nos i celebrem-lo!» (Salm 117)

La Pasqua és aquest «dia en què ha actuat el Senyor», el jorn en el qual «la pedra que rebutjaven els constructors, ara corona l'edifici».

Els dies de Pasqua i tot el temps de la cinquantesena pasqual preguem i proclamem, amb el salm 117, que la misericòrdia del Pare és eterna,

que el seu amor és incondicional i salvador, i que el pecat i el mal, han estat vençuts per la Creu ja que el Senyor Jesús ha triomfat sobre la mort, i podem estar certs que «*perdura eternament el seu amor*».

Cantem la nostra immensa alegria: «*Enaltiu el Senyor, que n'és de bo. Perdura eternament el seu amor!*» Jesucrist ha ressuscitat i ha vessat la immensa i incondicional misericòrdia del Pare en els cors de tots, i en el món. El perdó ha arribat a la terra i amb ell l'autèntica reconciliació.

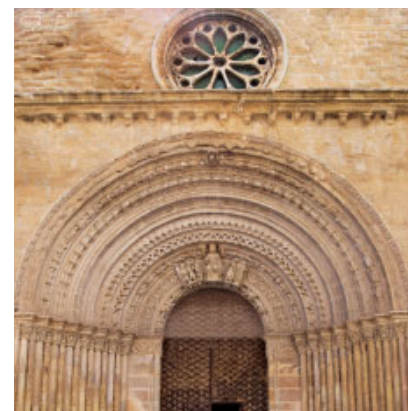
Obrim-nos al do de l'Esperit Sant que ens regala el Pare, per mitjà del Crist Ressuscitat. Ara sí que podem ser «*misericordiosos com el Pare*», podem viure en comunió amb Ell i que tot el que Ell és i té sigui nostre. Ara sí que podem estimar com Jesús, i donar la vida per amor als germans, ser u amb el Pare i el seu enviat, Jesús, perquè el món cregui. Ara sí que podem realitzar les obres de misericòrdia estimant amb obres i de veritat, descobrint en els necessitats el mateix Crist, posant amor on no n'hi hagi, vençant el mal amb el bé, i mantenint ferma l'esperança en la vida eterna.

Crist ha ressuscitat! Tot reneix i s'omple de vida! «*Perdura eternament el seu amor misericordiós*» Santa i joiosa Pasqua a tots! Us beneeix,

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Restauració de la façana de l'Assumpció d'Agramunt

La façana —la rosassa i la portalada— de l'església de Santa Maria d'Agramunt, un dels majors referents del romànic català de principis del segle XIII, ha estat restaurada i les obres es van inaugurar el passat 19 de març. L'acte fou presidit per l'Arquebisbe d'Urgell.

La façana s'ha recuperat dels problemes de consolidació de la imatge, detectats fa quatre anys després d'un estudi del Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya.

La portalada de Santa Maria d'Agramunt és considerada pels experts com un dels millors exponents de la coneguda com Escola de Lleida, juntament amb la Porta dels Fillols de la Seu Vella.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Sensibilitat evangèlica i sensibilitat eclesial

No és el mateix tenir sensibilitat evangèlica i tenir sensibilitat eclesial.

Sensibilitat evangèlica significa esperit d'acolliment, de servei, de perdó; vol dir estar disposat a ajudar a qui ho necessita, a reconèixer els propis errors, a posar pau en els conflictes, a subratllar que Déu ens estima a tots. Sensibilitat eclesial vol dir sentir-se membre de l'Església i de la pròpia comunitat cristiana, estar disposat a col·laborar en les activitats parroquials, alegrar-se dels aspec-

tes positius de l'Església i dels cristians i patir per les seves negativitats, reaccionar davant dels comentaris pejoratius sobre el Papa o els Bisbes.

No cal dir que l'ideal és que tots tinguem ben afinades totes dues sensibilitats, de manera que els membres de les nostres parròquies o grups eclesials sentim l'Església com a mare i tinguem l'Evangeli com a criteri de la nostra vida. Però és veritat que les persones o els grups poden tenir nivells diferents en cada una d'aquestes sensibilitats.

En principi, tot en l'Església està en funció de l'Evangeli. La comunitat cristiana està constituïda per persones que creuen en Jesucrist i volen viure segons la seva Paraula; i té la missió de promoure l'Esperit evangèlic d'amor, de perdó i de pau. De fet, però, ens podem trobar de tot. En les comunitats hi ha persones molt entregades: preveres, religiosos, catequistes, consells, grups... Són el «nucli dur» de les comunitats, amb forta sensibilitat eclesial. Doncs bé, en aquest «nucli dur» es pot trobar tota mena de sen-

sibilitats evangèliques, també entre el clergat. Persones que tenen responsabilitats eclesials poden fer comentaris o prendre decisions evangèlicament negatives.

Aquest és un dels sofriments de l'Església, és a dir de tots nosaltres. Una de les primeres missions eclesials és que les persones i els estaments més significatius siguin veritables testimonis de l'esperit evangèlic.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

Cristo ha resucitado. «Es eterna su misericordia»

«Este es el día en que actuó el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo» (*Salmo 117*)

La Pascua es este «día en que actuó el Señor», el día en el que «*la piedra que desecharon los arquitectos, es ahora la piedra angular*». Los días de Pascua y todo el tiempo de la cincuentena pascual oramos y proclamamos, con el salmo 117, que la misericordia del Padre es eterna, que su amor es incondicional y salvador, y que el pecado y el mal, han sido vencidos por la Cruz ya que el Señor Jesús ha triunfado sobre la muerte, y podemos estar seguros de que «*es eterna su misericordia*».

Cantemos nuestra inmensa alegría: «*Dad gracias al Señor, porque es bueno, porque es eterna su misericordia*». Jesucristo ha resucitado y ha derramado la inmensa e incondicional misericordia del Padre en los corazones de todos, y en el mundo. El perdón ha llegado a la tierra y con él la auténtica reconciliación.

Abrámonos al don del Espíritu Santo que nos regala el Padre, por medio de Cristo Resucitado. Ahora sí que podemos ser «*misericordiosos como el Padre*», podemos vivir en comunión con Él y que todo lo que Él es y tiene sea nuestro. Ahora sí que podemos amar como Jesús, y dar la vida por amor a los hermanos, ser uno con el Padre y su enviado, Jesús, para que el mundo crea. Ahora sí que podemos realizar las obras de misericordia, amando con obras y de verdad, descubriendo en los necesitados al mismo Cristo, poniendo amor donde no haya amor, venciendo el mal con el bien, y manteniendo firme la esperanza en la vida eterna.

¡Cristo ha resucitado!
¡Todo renace y se llena de vida!
«*Porque es eterna su misericordia*»
¡Santa y gozosa Pascua a todos!
Os bendice,

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Trobada diocesana de Vida Creixent a Puigcerdà

La trobada diocesana anual del movimiento de gent gran «Vida Creixent», es va dur a terme enguany el 4 de març a Puigcerdà (Cerdanya).

La trobada s'inicià amb la salutació de benvinguda de l'Arquebisbe Mons. Joan-Enric Vives als més de 140 participants que omplien l'església parroquial de Santa Maria i subratllà la importància d'aquest moviment cristià de gent gran que s'ajuden mútuament i que té una missió transcendental a l'hora de transmetre la fe a les generacions futures, amb esperit compromès i militant. L'Arquebisbe saludà, especialment, la presència dels Consiliaris i representants diocesans de Barcelona, Girona i Solsona que volgueren fer-se presents a la trobada d'Urgell.

També van ser presents i van participar en la salutació inicial, l'Alcalde de Puigcerdà, Albert Piñeira; el Rector de la Parròquia, Mn. Josep Grau; el Consiliari diocesà del Moviment, Mn. Manuel Pal; i la Sra. M. Àngels Carbonell, d'Organyà, en representació de la Presidenta Sra. Maria Carme Ribes, que no hi va poder assistir

per raons familiars. Els participants van poder contemplar les obres del temple, explicades pel rector, per l'alcalde, i el constructor, Sr. Munt: una actuació integral que està arribant a la seva darrera fase.

Al Museu Cerdà, antiga església del convent de clausura de les Carmelites Descalces, se celebrà l'assemblea anual del Moviment. Es parlà de les principals idees i activitats realitzades al llarg de l'any en els grups parroquials diocesans de Vida Creixent. Mn. Antoni Elvira, nomenat Missioner de la Misericòrdia pel Papa Francesc, i Vicari episcopal per a l'acció pas-

toral, parlà del tema «Any Jubilar de la Misericòrdia».

L'Eucaristia fou presidida per Mons. Vives, que animà els participants a la trobada a viure la seva vida llarga amb alegria perquè Déu ens estima i no ens deixa mai sols. Tot glossant l'Evangeli proclamat, Mons. Vives animà els integrants del Moviment a deixar-se estimar per Déu i a estimar de cor els germans, que és el resum de tot l'Evangeli segons Jesucrist, i mostrà la seva satisfacció per poder presidir l'Eucaristia joiosa del Moviment. La trobada festiva es clogué amb un dinar de germanor.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Promeses als nens

A vui reflexionarem sobre un tema molt important: les promeses que fem als infants.

Parlo de les promeses més importants, decisives per a les seves expectatives davant les dificultats de la vida, per a la seva confiança en els éssers humans, per a la seva capacitat de concebre el nom de Déu com una benedicció. Són promeses que nosaltres els fem.

A vegades em pregunto si som prou seriosos amb el futur dels nens i amb el futur dels joves! Una pregunta que ens hauríem de fer més sovint és aquesta: ¿som fidels a les promeses que fem als nens, fent-los venir al nostre món? Nosaltres els fem venir al món i això és una promesa, què els prometem?

Benvinguda i cura, proximitat i atenció, confiança i esperança, són algunes de les promeses de base, que es poden resumir en una de sola: amor.

L'amor és la promesa que l'home i la dona fan a cada fill, des que és concebut en el pensament. Els nens vénen al món i esperen tenir la confirmació d'aquesta promesa: l'esperen d'una manera total, confiada, indefensa.

Déu vetlla sobre aquesta promesa, des del primer instant. Recordeu què diu Jesús? Els Àngels dels infants reflecteixen la mirada de Déu, i Déu no perd mai de vista els infants (cf. Mt 18,10). Ai d'aquells que traeixen la seva confiança, ai!

I voldria afegir una altra cosa. La seva confiança espontània en

Déu mai no ha de ser malmesa, sobretot quan això passa per raó d'una certa presumpció (més o menys inconscient) de substituir-lo a ell. La tendra i misteriosa relació de Déu amb l'ànima dels nens no hauria de ser mai violada. És una relació real, que Déu la vol i la guarda.

Un segon miracle, una segona promesa: nosaltres —pare i mare— ens lliurem a tu, per donar-te tu a tu mateix! I això és amor, que porta una espurna de l'amor de Déu! Però vosaltres, pares i mares, teniu aquesta espurna de Déu que doneu als nens, vosaltres sou instrument de l'amor de Déu, i això és bonic, bonic, bonic!

(Dimecres, 14 d'octubre de 2015.)

Les Caramelles, una tradició viva de cant pel goig del Crist Ressuscitat

Com ja és tradició, a la sortida de missa del dia de Pasqua els Grups de Caramellaires cantaran en honor de Crist Ressuscitat i la primavera arreu de la diòcesi d'Urgell.

A l'entrada de la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell, els Caramellaires de la Confraria de Sant Sebastià de La Seu, dirigits per Lluís Obiols Perearnau és previst que facin una cantada de les Caramelles. Aquest és un grup molt nombrós de 70 homes cantaires, amb 10 músics amb instruments d'acompanyament,

que mantenen viva la tradició de portar el goig de la Pasqua des del Dissabte de Glòria a la tarda i tot el diumenge, per carrers i places i a les diverses institucions de la ciutat. Sovint, l'Arquebisbe, Mons. Joan-Enric Vives, s'afegeix als cants, com també ho fa l'Alcalde de la ciutat.

Aquesta és una tradició amb un gran arrelament a moltes de les poblacions de la nostra diòcesi i hi ha grups de cantaires arreu: a Ponts, Puigcerdà, a Guissona i en molts petits pobles. Els infants i joves també formen grups de caramellaires.

A la Seu d'Urgell, canten —dirigits per Rafael Llobet— el Dissabte Sant al migdia, al claustre de la Catedral de Santa Maria d'Urgell, en un tradicional acte d'ofrena que es fa al Bisbe i als fidels. L'activitat es realitza amb el suport de l'Escola Municipal de Música i les AMPA de les escoles Albert Vives, La Salle, Pau Claris i el IES Joan Brudieu. El recorregut s'inicia al Sant Hospital on els caramellaires fan una cantada per als avis de la Residència i continua pel carrer Major, per la Llar de Sant Josep i l'Ajuntament.

Caramellaires de la Confraria de Sant Sebastià

Caramellaires joves al Claustre de la Catedral

Exercicis espirituals dels preveres i diaques d'Urgell a Balaguer

Dels dies 7 a l'11 de març es va dur a terme, al Santuari del Sant Crist de Balaguer, la primera de les dues tandes d'Exercicis espirituals que el Bisbat d'Urgell ofereix als preveres i diaques.

Aquesta tanda fou predicada per Mn. Jordi Orobitg, Rector i Arxiprest de Mollerussa, antic Vicari episcopal de la Diòcesi de Solsona i va comptar amb vint-i-cinc assistents, entre ells l'Arquebisbe Joan-Enric, que en silenci va seguir les meditacions i estones de reflexió i pregària, acompanyades per la Litúrgia de les Hores i la celebració central de l'Eucaristia.

Al juliol tindrà lloc la segona tanda per als preveres i diaques, al Seminari de La Seu d'Urgell, i que predicarà Mons. Joan Piris, bisbe emèrit de Lleida.

► **Correos i el Cercle Filatèlic de Ripoll impulsen un segell i un mata-segells del Santuari de Núria.** El diumenge 6 de març es va presentar en un acte a la portalada del Monestir de Ripoll, el mata-segell turístic i el primer segell que Correos edita del

Santuari de Núria. La presentació es va fer juntament amb els de la portalada del Monestir de Ripoll i del Claustre del Monestir de Sant Joan de les Abadesses.

Aquest projecte, impulsat pel Cercle Filatèlic de Ripoll i Correos d'Es-

panya, permetrà que el mata-segells de Núria s'estampi a l'oficina de Ribes de Freser, portant la imatge de la Basílica-Santuari de Núria a tot el món.

També s'han editat una sèrie limitada de segells amb la imatge de la

Mare de Déu de Núria. A la presentació va assistir-hi el Vicari General d'Urgell, Mn. Josep M. Mauri, així com els alcaldes de Ripoll, de Sant Joan de les Abadesses, la Presidenta del Cercle Filatèlic de Ripoll i el Director de la Zona 3 de Correos.

AGENDA

- **4 d'abril.** Inauguració exposició fotogràfica al col·legi Sant Ermengol. Presideix Mons. Vives. Andorra La Vella.
- **5 d'abril.** Conferència de Mons. Vives sobre l'acollida als refugiats a Terra Santa. Càritas Catalunya.
- **8 d'abril.** XXIX Marxa a Montserrat. Organitzat per la Delegació de Joventut. www.bisbaturgell.org. Fins al 10 d'abril.
- **9 d'abril.** X Jornada de Mestres y Professors de Religió de les diòcesis amb seu a Catalunya - Barcelona (La Salle Bonanova). / Jornada diocesana de la família, a Guissona, a les 10.30 h.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. □ Dilluns (lit. hores: 1a setmana) [Fets 2,14.22-32 / Sl 15 / Mt 28,8-15]. Sant Guntram (Gontran), rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.

29. □ Dimarts [Fets 2,36-41 / Sl 32 / Jo 20,11-18]. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg., a Toledo.

30. □ Dimecres [Fets 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35]. Sant Quirí, tribú romà mr., pare de Balbina;

sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31. □ Dijous [Fets 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48]. Sant Benjamí, diaca i màrtir (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, verge romana i màrtir; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia; sant Guiu.

Abril

1. □ Divendres [Fets 4,1-12 / Sl 117 / Jo 21,1-14]. Sant Venanci, bisbe i màrtir; beat Nuño Álvares Pe-

reira, religiós carmelità; sant Hug, bisbe.

2. □ Dissabte [Fets 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. St. Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fund. Mínims (CR); santa Maria Egípcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guírtart.

3. □ Diumenge vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: 2a setmana) [Fets 5,12-16 / Sl 117 / Ap 1,9-11a.12-13.17-19 / Jo 20,19-31]. Sant Nicetas, abat.

Diurne de Pasqua de la Resurrecció del Senyor

COMENTARI

Per què busqueu entre els morts Aquell que viu? Ha ressuscitat!

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguent-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.* O bé: *Al-leluia.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diurne Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre.

Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.»

Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué.

Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Conocéis lo que sucedió en el país de los judíos, cuando Juan predicaba el bautismo, aunque la cosa empezó en Galilea.

Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en Judea y en Jerusalén. Lo mataron colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y nos lo hizo ver, no a todo el pueblo, sino a los testigos que él había designado: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección.

Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha nombrado juez de vivos y muertos. El testimonio de los profetas es unánime: que los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día en que actuó el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.* O bien: *Aleluya.*

Te damos gracias, Señor, porque eres bueno, / porque tu misericordia es eterna. / Diga la casa de Israel: / Su misericordia es eterna. R.

La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es nuestro orgullo. / No moriré, continuaré viviendo / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los constructores, / es ahora la piedra angular. / Esto es obra de la mano del Señor, / es un milagro patente. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Ya que habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde está Cristo, sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra.

Porque habéis muerto, y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida nuestra, entonces también vosotros apareceréis, juntamente con él, en gloria.

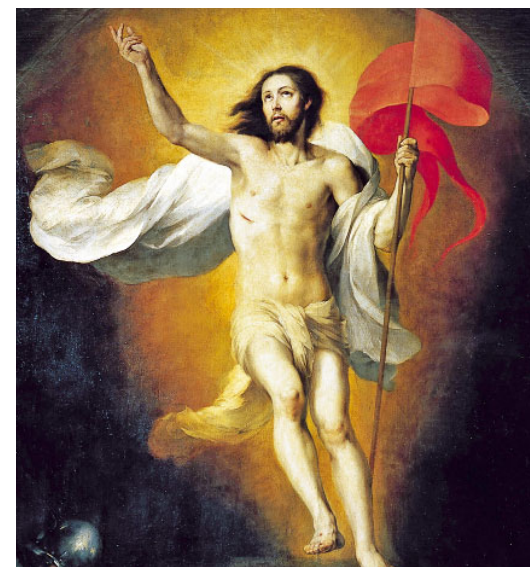
▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro.

Echó a correr y fue donde estaba Simón Pedro y el otro discípulo, a quien tanto quería Jesús, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto.»

Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; y, asomándose, vio las vendas en el suelo; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio las vendas en el suelo y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no por el suelo con las vendas, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó.

Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

Dijous Sant celebràvem els tres regals definitius del Senyor: el manament nou de l'amor; la institució de l'Eucaristia i la del sacerdoci.

Divendres Sant adoràvem la Creu salvadora on Jesús ens mostrà el seu amor fins l'extrem perquè ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus estimats.

A la Vetlla Pasqual agraïem les meravelles de la Història Salvadora: la Creació; la fe d'Abraham; el pas del Mar Roig; la promesa divina de no haver de témer per res; la garantia de la paraula de Déu que no queda infecunda; el goig de saber com hem d'agradar Déu; la promesa d'un cor nou; la crida a una vida nova com a batejats.

Avui dins nostre ressona la gran interpel·lació: «Per què busqueu entre els morts Aquell que viu? No hi és aquí: ha ressuscitat.»

Amb un avís: Recordeu com us parlava quan era a Galilea, el lloc de l'ensenyament de Jesús.

Per trobar-se amb el Ressuscitat cal seguir l'itinerari de Galilea: és a dir, viure segons l'estil de vida predicat per Jesús a Galilea.

Déu el ressuscità al tercer dia i concedí que s'aparegués no a tot el Poble sinó als testimonis que havia escollit. No hauria estat millor que la multitud que l'havien vist morir el veiessin ara ressuscitat amb tot el seu dinamisme diví?

La fe en Crist ressuscitat no és qüestió de notícia puntual de la qual hom pot assabentar-se'n com qui escolta les notícies de la tele. Creure en Crist ressuscitat és experiència de gràcia que cal rebre i viure. Només qui té l'experiència de trobar-se personalment amb el Ressuscitat pot ser-ne testimoni gràcies a un estil de vida que dóna credibilitat personal al testimoniatge.

Ja que heu ressuscitat amb Crist, cerqueu allò que és de dalt: identificats amb el veritable home nou que és Crist, viviu amb actituds que escauen a escollits de Déu, sants i estimats (Col 3,12).